

må vi huske på, og derfor kan vi slet ikke genkende den snak og den eufori, som jeg synes, der er lidt af hos både fru Margrete Auken, hr. Jeppe Kofod og hr. Jørn Jespersen og mange andre her i salen: det er så forfærdeligt, verden er ved at gå under. Det kan vi slet ikke genkende i Dansk Folkeparti.

Jeg synes, det er meget påfaldende, at Socialdemokratiet i dag kommer og siger, at nu skal vi kigge kritisk på bistanden. Der har siddet en socialdemokratisk-radikal regering i 9 år, og lige pludselig mener man i opposition her kort tid efter valget, at nu skal der kigges kritisk på bistanden. Skulle man ikke have brugt de 9 år på at gennemgå den ulandsbistand i stedet for at være så emsige her i dag? Jeg synes ikke, der kom noget svar fra hr. Jeppe Kofod på, hvorfor man lige pludselig som opposition efter 9 år i regering mener, at der skal kigges kritisk på ulandsbistanden, men det kan være, vi kan komme nærmere ind på det senere.

Vi synes som sagt, det er fint, at debatten er rejst, for det er et omdiskuteret emne. Der er mange borgere, der går op i, om det nu er fornuftigt at give ulandsbistand til lande, hvor der måske er korrupsion, hvor der er krig, og hvor der sker krænkelse af lov og ret. Der kan også være mennesker, der siger: Var det egentlig ikke fornuftigt, at vi i stedet for at give bistand de steder, hjælp lande, som har svært ved at komme på fode og er i en opbygningssituation, hvor bistanden virkelig kunne hjælpe? Eksempelvis Afghanistan er jo lige nu et meget godt eksempel. Efter en terrorssituation, krigssituation og borgerkrige gennem mange, mange år starter man nu på en frisk, det internationale samfund går ind og hjælper, og så er ulandsbistand måske en god idé på det sted.

Kl. 15.45

Derfor er Dansk Folkeparti ikke absolutte modstandere af at give bistand til sådanne lande. Sådant må det bestemt ikke forstås, men jeg synes, der er en tendens til ensporethed hos specielt de desavouerede regeringspartier. Man er så ensoporet i sine betragtninger om den bistand, der gives, og i de holdninger, man har til det yderste højre. Det har vi hørt flere gange her under debatten, og det kan jeg altså slet ikke genkende. Jeg tror, at mange af de mennesker, der afgav deres stemme, slet ikke kan forstå, at de skulle befinde sig på det yderste højre eller det yderste venstre eller den yderste midte. Alle de ideer om, hvor det yderste højre og det yderste venstre og den yderste midte befinder sig, er

langt borte, og det synes jeg også Socialdemokratiet, De Radikale, SF og Enhedslisten bør erkende.

Der er flere eksempler på, at det er gået galt i forskellige lande, og udenrigsministeren og statsministeren har været inde på det i deres oplæg i dag. Der er eksempler på, at man kræver helt grundlæggende rettigheder og undertrykker lov og ret. Nogle lande er krigsførende, nogle producerer atomvåben, og hvad er det for noget, at Danmark skal være et af de lande, der giver bistand til områder, hvor man producerer og prøvesprænger atombomber? Hvorfor skal vi dog være med til at sige o.k. til den slags ting? Det kan da ikke være rigtigt.

Et af de helt aktuelle eksempler i øjeblikket er Zimbabwe, hvor vi hører, at det nærmest er en form for økonomisk terrorisme, der bliver udført af EU-landene og også andre bistandslande, fordi man tillader sig at give ulandsbistand og snakker om måske at skære i den i forbindelse med det kommende valg. Det er noget, der grundlæggende kræver mange mennesker her i landet, at man overhovedet accepterer og har accepteret, at Robert Mugabe har kunnet fortsætte sit terroriststyre dernede.

Vi er glade for det oplæg, der var i udenrigsministerens tale. Det er fornuftigt, at man kæder bistandspolitik sammen med flygtningepolitik. Repatriering af flygtninge kan meget vel være en mulighed, som vi kan få langt bedre resultater med, hvis vi giver aktiv bistand lokalt i de pågældende lande. En række lande er blevet diskuteret i dag, og det synes jeg vi måske skulle komme ind på senere i debatten, for vi kunne godt gennemgå de lande mere detaljeret.

Jeg skal slutte med at sige, at vi er fuldt tilfredse med den politik, der føres fra regeringens side i øjeblikket. Vi ser gerne, at man kigger yderligere på bistanden, og vi håber, at Socialdemokratiet og De Radikale vil være med, i hvert fald på sigt.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er foreløbig fem, der har bedt om korte bemærkninger, og jeg skal lige nævne de tre første, så man er klar over, at man er på listen. Det er først fru Pernille Rosenkrantz-Theil, derefter fru Margrete Auken og så hr. Jørn Jespersen.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL)

Dansk Folkepartis ordfører siger, at Dansk Folkeparti slet ikke kan genkende, at det skulle